

Лидия САРИНЕ

ШУР ПЁРКЕНЧЁК АЙЁНЧЕ

КАЛАВ

Ҷав каҶ Юра килне кая юлса килчё. Дашана асатма кайнаҶчё вёл. Ывёлё сэнран улшаннине, темле питё шу-хашла та камёлсэринне амашё тўрех асэрхарё. Кухняна кёмерё вёл, халичченхи пек хаваслан каласмарё. Пушмакне хыврё те тўрех хайён пўлёмне кёрсе питёрёнсе ларчё.

Каштахран эпё те киле кайма пустарантам. Юлташам ўкётленине пэхмарам, тепёр чух тёл пулма шантартам. Ывёлё сёмах чёнменнине кура унан та камёлё пусэрэнчё пулас. Ун пек чухне паллах...

Елизавета Ивановна лэпкан сывэраймарё, сине тэрсах ывёлёпе каласса пэхма шутларё. Тўрех пўлём алакне усмарё Юра. Амашне курсанах тепёр хут выран сине кёрсе выртрё, пусне минтерпе хупларё.

– Дашапа хирёсмерёр пуль? – ыйтрё амашё йывас кравать хёрне ларна май. – Мён пулна сана, Юра?

– Нимён те, – терё Юра кёскен.

– Атя, тар. Эсё юратна апата пёсертём. – Ҷёр улми ашне тултарна аш питё тутла пулчё. Соус нумай ятам хальхинче.

– Анне, Даша качча тухать, – пёлтерчё Юра, пусне минтер синчен сёклемесёр.

– Мёскер? – канн пэхрё ывёлё сине Елизавета Ивановна.

Ситёнсе ситнё йёкёт макарни амашён чёрине сурсах ячё пулас. Ҷирёп чунла-ске вёл, ашшё пекех. Нихасан та пули-пулми куссуль калармасть. Даша?! Мён ачаран пёрле ситённё, чи килёштерекен

хёрсенчен пёри ... Ача садне те пёрле сўренё вёсем, шулта та пёрле вёреннё, пёр вэхатрах асла пёлў илчёс. Ҷак синсешке те илемлё хёрпе качча пёр-пёринсёр пёр кун та пуранаймастчёс мар-и? Кунта тем пулса иртет. Анчах мёскер? Хальлёхе амашён пусне те вырнасмасть ку япала. Ёненесси те килмерё.

– Вёсен кёсех туй пулать.

– Кама каять вара?

– Бизнесмена.

– Пулма пултараймасть, – терё Елизавета Ивановна, харах аллине чёри тёлне тытса. – Эсё шўтлетён пуль, пустуй ёнтё...

– Шўтлестём. Шўтлеме мар, пуранас та килмест, – пусне айккинулле пэрчё Юра.

– Ан калас! Ха, тупна... Тепёр тесен... Сан валли хёр сук-и? Ав кашни каҶ шанкаравласа танран каларасчё.

– Вёсем кирлё мар мана, анне. Даша кирлё.

– Даша! Даша! Юрататап тетчё мар-и? Халь аста кайса кёнё унан юратавё, э?

– Мён вёл юрату хальхи хёрсемшён, анне?! – пус айёнци минтерне сёре саварса сапрё Юра, унтан тарса ларчё, пусне икё аллипе тытрё, урайнулле пэхрё. – Юрату! Юрату! Сирён вэхатра пулна, халё сук вёл. Юратман – улталанэ. Эпё ухмахи, ёненнё.

– Тёрёс мар! – сиксе тачё амашё, хай сисмесёрех сёмсе кавир тарэх каллё-маллё утрё.

– Юрату пур. Эс манпа ан тавлаш. Юратать вёл сана, эп пёлетёп. Чёрем туять. Кунта ахаль мар-ха... Ашшё-амашне итлет ёнтё, пуян сынна пара-

сшан вёсем. Юратна. Юратать те... Мён, эпё Дашана пёлместёп-им?

– Анне-е-е, итле-ха эс, – аллисене тасрё йёкёт, мён, ну мён пама пултаратап эпё ана?! Мён пур манан, э? Уқса-и? Хваттер-и? Халё Дашан пурте пулать: хваттер, коттедж, иномарка... Ют сёр-шивсене сўрё!

– Эпир асупа пёрлешнё чух пирён нимён те пулман, – аллисемпе сулкалашрё Елизавета Ивановна. – Эпир унпа иксёмёр те стройкара ёслеттёмёр. Ҷав пушмакпах ёсленё, сав пушмаках хура кремпа тасатна та хулана кайна. Пире никам, пёр сын та, пёр пус та паман. Пёлетён-и савна?

– Ох, пусларё ёнтё... Эс мён хавар вэхатрипе танлаштаратан?

– Пёр-пёрне юратсан пурте пулать майёпен.

– Супрё хайён юратавёпе, – сэмки пёрёнчё ывёлён, унтан тараннан сывласа илчё.

– Анне, кала-ха мана, ват кала, – кусран пэхрё Юра амашне.

Ах, мён чухлё хуйха, мён чухлё ырату унта, ывёлён хамар кусёнче! Тем парёччё амашё, кирлех пулсан хайён пёртен-пёр чёрине те... Мён тери телейсёр вёл халь. Шанчакне сухатна, вёсёсёр тунсах унан кусёсенче. Пёлет-ха пуранса курна хёрарам, ку вэхатлаш япала. Иртет. Хасан та пулсан пурте иртсе каять. Анчах халё ... ытла та хыта сураччё-ске унан суранё.

– Хэвах шутла, анне, урайнулле пэхса хай шухашне ма-

лалла тасрĕ сарăк сын. – Эпĕ Дашана юрататп, анчак мана тухсан въл сука юлат. Ана “крутойисем” илĕртеçĕ халĕ.

– Мĕншĕн? Ёслесен пурте пулат, – терĕ Елизавета Ивановна сирĕппĕн. – Ёслĕр. Ан Ёркенĕр.

– Въл аслă пĕлĕ илнĕ пулсан та, пĕлетĕн-и, мĕн чухлĕ укça илет? Унпа пурăнма пулат тетĕн-и?

– Эсир сарăк. Икĕ-виçĕ сĕрте те ёслеме пултаратр, – татса хучĕ амăшĕ.

– Су-ук, анне. Даша ун пек ёслеме хăнăхман. Мĕншĕн асапланмалла унăн? Въл лайăх пурнăса тивĕç. Въл манăн чăн-чăн аристократка.

– Санăн-и вара въл? – персе ячĕ хĕрсе кайнă хĕрарăм.

Ку сăмахсене илтсен Юрăн пичĕ çатăрр! пĕсерсе кайрĕ. Çак самантра ана питрен вĕри шывпа сапрĕ тейĕн – каласу вĕçленчĕ. Тек шарламарĕ амăшĕ. Анланчĕ ахăртнех, Юрăна халĕ никам та пулăшаймĕ. Чи паха эмел – вăхăт. Вăхăт çеç сыватма пултарĕ ана. Мĕнле те пулин туссе ирттертĕрчĕ çеç ывăлĕ. Ёске ерсе ан кайтăр. Темле пулсан та шăпа хайĕннех тăвать.

Çĕрĕпех куç хупмарĕ çав каç амăшĕ. Ывăлĕ те хай пĕлĕмĕнче пĕчченех асапланчĕ.

Даша килте пĕр хĕр. Паллах, ана телейлĕ курас килет ашшĕ-амăшĕн. Мĕн тăвас тетĕн-ха? Пурте лайăххи енне,

пурри патне антăлат ку пурнăсра. Никамăн та начар пурăнас килмест. Укça, мул уйăрат сарăксене. Чăн та, ун урлă сиксе каçма кашниех пултараймасть пулас. Уйрăлми сĕретчĕс вĕсем. Даша Юрăсем патĕнчен тухма та пĕлместчĕ. Тахăш вăхăтра уссе ситĕнчĕс. Ёнтĕ качча каймалли, авланмалли вăхăт ситсе те тăчĕ. Яланхи пекех хĕр упраç качча тухма васкат. Хăнăхса ситнĕчĕс вĕсем, ялан пĕрлечĕ. Апатне те пĕрлех ситчĕс. Даша тĕрех Юрăн пĕлĕмне кĕрет. Ак пĕррехинче въл сывăрат, Даша ана хăлхинчен кăтăклат, сĕçĕнчен ачалать.

– Хырăм выçрĕ, – тет Юра, хай вырăн синчех йăваланса выртать-ха. Даша пĕчĕк сумкинчен тем кăларать, тумбочка çине хурать. Ку йăлтах ун валли.

– Мĕн сиес килет? – ыйтать хĕр. – Юрочка, мĕн?

– Пĕлĕм пĕсерсем.

Даша килти пекех, холодильникран пĕлĕм кăларать. Унтан пĕрлех апатланаçĕ.

Пĕррехинче ашшĕпе амăшĕ хăнана пуçтарăнаçĕ. Амăшĕ духипе сапăнать. Кула-кулах хай умне пырса тăнă ывăлне те сирпĕтет, лешĕ аллисемпе хăлаçланать.

– Мĕн туса хутăн, анне? – Кĕçех Даша килет, эп мĕн калăп ана? Ахаль те кĕвĕсет... Куншăн каçармастех ёнтĕ.

– Кĕвĕсет – апла юратать,

– шĕтлет ашшĕ. – Тупнă кулянмалли. Эх, сарăксем темерĕн. Хам та сарăкчĕ çав. Атя, эсĕ ар сын. Хĕр пĕрчине лăплантарасси въл...

***

Аван уйăхĕ. Лăпка та хĕвеллĕ, янкăр кун. Оперăпа балет театрĕ умĕнчи тип-тикĕс лапамра хаклă йышши, тĕрлĕ маркăллă йăлтăркка машинăсем черетпех вĕсе-вĕсĕн чаранса тăнă. Малтинче – сĕнĕ мăшăр. Вĕсене пурте ашă куçпа пăхса асатаçĕ. Акă пĕр харăссан кашкăрса ячĕс, самантлăха чаранчĕс. Траса тăрăх васкаса килекен транспорта ирттерсе яраçĕ. Атăл хĕрне анна пулнă та халĕ хула тăрăх ярăнма каяçĕ ахăртнех. Ёмĕр асра юлмалли, кашни сын пурнăсĕнчи чи пăлхануллă самант ёнтĕ ку. Турăçам, мĕн тери илемлĕ мăшăр, мĕн пек хĕхĕм! Шурă пĕркенчĕк айĕнче ларакан Дашана курсан эпĕ сывлама та чарантам. Шур перчеткеллĕ хĕрĕн аллинче – пирус. Въл ана çине-çинех саварĕ патне илсе пырат. Мĕн тесе туртат-ши? Çав териех хытă хумханать-ши? Сын чун-чĕрине никам та кĕрсе кураймасть паллах. Унта эфир пĕлменни, аша пĕсертекенни темĕн чухлех пуль. Шурă пĕркенчĕк айĕнче пирус туртакан хĕре кĕтмен сĕртен курсан манăн ашра темĕн татăлса кайрĕ. Телей суннипе пĕрлех ана манăн питĕ шеллес килчĕ. Кунĕ хĕвеллĕчĕ. Хĕвеллĕчĕ... Тин пĕрлешнĕ мăшăр айкинчен пăхма питĕ хитречĕ...

Лидия Михайловна Сарине – паянхи чăваш литературинче анăçлă ёслекен паллă сыравçă. Шĕтлĕ хайлав-и е сăвă – йăлтах чун витĕр кăларать въл. Çаванпах унăн произведенийĕсене аслисем те, ачасем те юратса вулаçĕ. Ахальтен мар ёнтĕ Чăваш наци библиотеки сулсерен ирттерекен конкурсра Лидия Сарине кĕнекисем малти вырăнсене тухаçĕ: 2002 султа – “Чĕрĕп инке”, виçĕм сул “Наçтукпа Мухтар” чи лайăх вуланакан кĕнекесен шутне кĕнĕ.

Лидия Михайловна тăтăшах халăх хушшине тухса сĕрет, шулта иртет-и унăн тĕл пулăвĕ е библиотекар-и – яланах сын кăмăлне пĕлсе калаçать сыравçă. Ултă кĕнеке авторне Раçсей писательсен союзĕ Хисеп грамоти парса чысланă. “Шур пĕркенчĕк айĕнче” калав – иртнĕ уйăхра сырнăскер – пирĕн вуланкесене килĕшетех пуль тетпĕр.